proleter devrimci

AYDINLIK

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

SAYI 33

9 MART 1971

100 KURUŞ

Zalimlerin Eli Kanlı Iktidarına Karşı

BİRLEŞELİM

Halkın Yenilmez Gücünü Seferber Edelim

Emekçi Halkımız!

Bu sabah saat 4'te, halk düşmanı AP iktidarının eli kanlı polisi ve askeri komandoları, Orta Doğu Teknik Üniversitesinde gençliğe saldırdılar. Üniversiteyi saran askerî birlikler ve polis yurtlara ateş açtı, Helikopterler, yurt binalarındaki gençliği makinalı tüfekle taradı. Polis ve komandolar, halkımızın evlâtlarına, gençliğe vahşice zulmettiler. Bir öğrenci alnından vurularak öldü. Sabahın erken saatlerinden itibaren TRT sansür edildi ve olayların kamuoyunda duyulması önlendi. Şimdi hastahaneler sayısız yaralıyla doludur ve üniversite binaları, polis ve komando işgali altındadır. Bütün bu olaylar olurken de, Amerikan askerî polisi, Konya yolundan geçen bütün arabaları istediği gibi arıyordu!

İşçiler, köylüler! Hayatlarını alın teriyle kazananlar!

Gençler, aydınlar! Bütün halkımız!

Gençliğe yapılan bu son haince ve kalleşçe saldırı, halkımıza yapılmış demektir. Bu zulüm, emekçilere yapılan zulmün bir parçasıdır. Sömürücüler, halk düşmanları, halkımızın üstüne kara bir bulut gibi çökecek bir FAŞİZM plânlıyorlar. Bu son saldırı, bu alçakça plânın bir parçasıdır.

Emekçi halkımız üzerindeki sömürü ve baskı dayanılmaz bir hal almaktadır. Ülkemizin her yanında, işçiler, köylüler, bütün emekçiler, gençler ve aydınlar, bu ZULÜM DÜZENİNE KARŞI seferber oluyorlar. Hayat hakkını yoketmek istiyen patronlara, onların uşağı sarı sendikacılara ve fabrikalara sokulan polis ajanlarına karşı, işçi sınıfımız mücadelededir. Trakyadan Diyarbakır'a, Söke'den Karadeniz'e kadar, yoksul ve topraksız köylüler, jandarma dipçiğine göğüs gererek, zalim ağalara ve kan emici tefecilere karşı mücadelededir. Doğuda, emekçi halka askeri komandolar tarafından görülmedik işkenceler uygulanıyor. Her geçen gün artan hayat pahalılığı, birbiri üstüne binen vergiler ve zamlar, yoksul halkımızın belini büküyor. Beri yandan, ceplerine milyonlar indiren bir avuç eli kanlı işbirlikçi, halkımızın mücadelesini önlemek için yeni yeni tedbirler düşünüyor. Halkımızın mücadelesini, YENİ SIKI YÖNETİMLERLE, ASKERİ BİR DİKTATÖRLÜKLE kana boğmak istiyorlar!

Emekçi halkımız! Gençler, aydınlar!

Yurtsever asker ve subaylar!

Bütün ilericiler! Bütün yurtseverler!

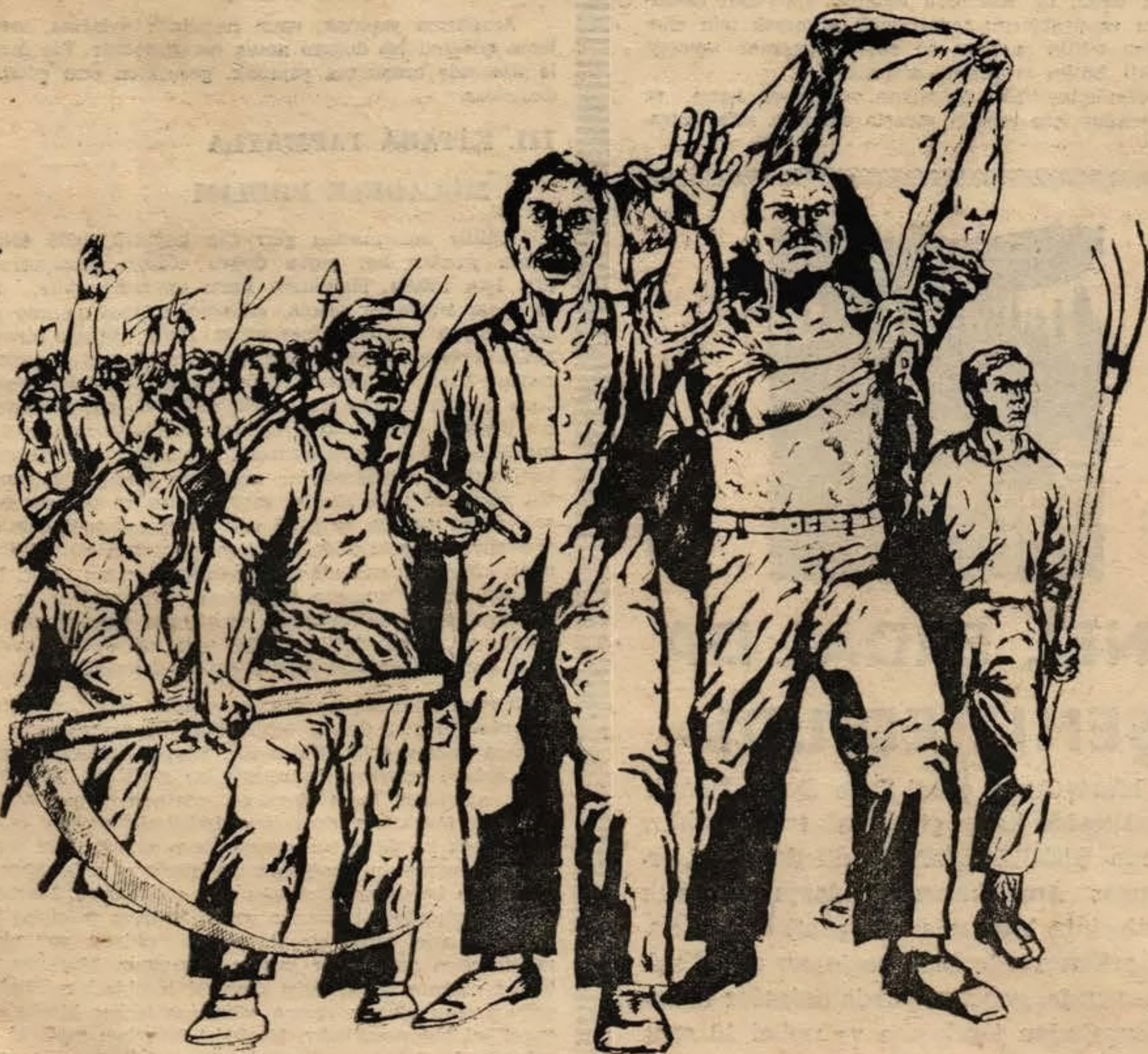
Kardeşler!

Emekçi halkımız, şimdiye kadar nice bağımsızlık ve hürriyet mücadelelerinde kahramanca dövüştü. İşçiler, köylüler, gençler, saflarından şehitler dökerek yürüdüler ve yürüyorlar. Taleplerimiz haklıdır. Sömürüye ve zulme karşıyız! Faşist diktatörlük plânlarına karşıyız! Eli kanlı toplum polisi, derhal lâğvedil'sin! Şehirlerden komando birlikleri, fakültelerden karakollarlar kalksın! Kahrolsun patronlar ve sarı sendikalar! Kahrolsun ağalar ve tefeciler! Jandarma dipçiğine ve zindan kanunlarına karşı duralım!

Yurtsever asker ve subaylar! Halkımıza zulmeden Amerikancı hainlerin emirlerini dinlemeyelim! Halkımızla birleşelim! Sömürücülere karşı halkın safında yer alalım!

Bütün halkımız! Amerikan emperyalizminden emir alan halk düşmanı bir avuç vurguncuya karşı, birleşelim! MÜCADELE EDELİM!

Halkın gücü zulmün topunu tüfeğini yerle bir eder.

Bu Sayıda

AMERİKAN UŞAKLARI TARAFINDAN KAHPECE ÖLDÜRÜLDÜ

Hıdır Altunay 1950 - 1971

Polis bir yiğit kardeşimizi daha öldürdü..

İşçi sınıfı şehitleri arasına bir devrimci daha katıldı..

Hıdır Altunay, işbirlikçi iktidarın bir tertibi sonucu yakalandı. Emniyet Sarayına götürüldü. Burada kendisine ağır işkenceler yapıldı. MİT ve Siyasi Polis, işçi kardeşimize kendi istediklerini söyletmek için boşuna çaba sarfettiler.

Hıdır bütün işçi sınıfı devrimcilerine yakışır şekilde hareket etti. Köpeklerin karşısında dimdik durdu. Bunun üzerine Hıdır'ı öldürdüler. Sonra da onun kendini Emniyet binasının onuncu katından aşağı attığı yalanını uydurdular. Ancak bu yalana emperyalist basın bile inanmadı. Milliyet, Hürriyet gibi gazeteler, Hıdır'ın kırarak kendini aşağı attığı iddia edilen camın iki ayrı günde çekilmiş fotoğrafını yayınladılar. İki fotoğraf arasındaki farktan, camın sonradan kırıldığı, ancak ilk deliğin içinden bir insan geçmesine imkân vermiyecek kadar küçük olduğundan, daha sonra bu deliğin genişletildiği açıkça anlaşılıyordu.

Öte yandan, Hıdır'ın cesedini de ailesine vermediler. Ceset üzerinde yapılacak bir incelemeyle cinayetlerinin ortaya çıkartılmasından korktular. Bazı doktorlar, Hıdır'ın öldüğü saatle, aşağı atıldığı saat arasında fark olduğunu söylediler. Bu da Hıdır'ın üniformalı caniler tarafından öldürüldüğünün bir başka isbatıdır.

Katiller sürüsü hiç kimseyi aldatamıyacaklardır..

Halkımız bunların hesabını soracaktır

Çin Halk Cumhuriyeti Hükümeti Bildirisi

Yakınlarda, üç Hindiçini halkının Amerikan saldırısına karşı ve milli kurtuluş için verdiği savaşın muzaffer gelişmesindeki yeni durumda ve Amerikan emperyalizminin Hindiçini'deki saldırı savaşını genişlettiği önemli bir anda, Kamboçya Devlet Başkanı ve Kamboçya Milli Birleşik Cephesi Başkanı Samdeç Norodom Sihanuk, Vietnam Demokratik Cumhuriyeti Başkanı Ton Duk Tang ve Laos Yurtsever Cephesi Başkanı Prens Sufanavong ile buluştu ve üç Hindiçini halkının Amerikan saldırganlarına karşı ortak mukavemetiyle ilgili meseleler üzerinde görüşmelerde bulundu. 8 ve 9 Şubat tarihlerinde, taraflar Amerikan emperyalizminin Hindiçini'deki saldırı savaşını genişletmesini şiddetle mahkûm eden ve Kamboçya, Vietnam ve Laos halklarının Amerikan saldırganlarını altetme azmini bir defa daha tekrarlayan ortak bildiriler yayınladılar. Çin Hükümeti ve halkı, onları kuvvetle desteklediğini beyan eder.

Üç Hindiçini halkının Amerikan saldırısına karşı ve milli kurtuluş için verdiği savaş, emperyalizme karşı ortak mücadelelerinde bütün dünya halkları için parlak bir örnektir. Geçen bir yıla yakın zaman içinde, kahraman Vietnam, Kamboçya ve Laos halkları Hindiçini Halkları Zirve Konferansının militan bayrağını yüksekte tutarak, sıkı bir güçbirliğiyle ve birbirlerine yardımcı ve destek olarak Amerikan saldırganlarına ve uşaklarına öldürücü darbeler indirmiş, böylelikle Hindiçini'deki devrimci durumun gelişmesinde büyük bir hamleyi gerçekleştirmişlerdir. Vietnam, Kamboçya ve Laos liderleri arasındaki son toplantıların, üç Hindiçini halkını daha da sıkı bir şekilde birleşmek ve uzun süreli mukavemet savaşında yeni ve daha büyük zaferler kazanmak için seferber edeceği şüphesizdir.

İçine düştüğü güç durumdan kendini kurtarmak amacıyla Amerikan emperyalizmi yeni bir askerî maceraya daha girişmiştir. Kuzey Vietnam'a karşı hava bombardımanlarını artırmış, Güney Vietnam ve Kamboçya'ya karşı saldırısını daha da yoğunlaştırmış, çok sayıda Amerikan ve kukla kuvvetlerini alenen Laos'un güney bölgelerine karşı azgın saldırılar düzenlemek üzere yollamıştır.

Laos'un Amerikan emperyalizmi tarafından azgınca istilâsı, görünüşte korkunçtur, ama gerçekte ölüm döşeğindeki bir çırpınıştan ibarettir. Mesele çıkarmak, yenilmek, tekrar mesele çıkarmak, tekrar yenilmek... yokolana kadar böyle yapmak: Nixon hükümeti bu mantıktan ayrılmayacaktır. Geçen yıl Amerikan emperyalizmi savaşı Kamboçya'ya yaydı ve dolayısıyla Kamboçya halkının devrimci alevini tutuşturdu, Amerikan emperyalizmine karşı yeni bir savaş cephesi açtı. Şimdi Laos'taki saldırı savaşını daha da genişletiyor. Bunun Amerikan emperyalizminin tam olarak yenilgisini hızlandıracağı kesinlikle söylenebilir.

Çin Hükümeti ve halkı Amerikan emperyalizminin Laos'a karşı vahşi saldırısını şiddetle mahkûm eder. Laos, Çin'in yakın bir komşusudur. Amerikan emperyalizminin Laos'a karşı saldırısı aynı zamanda Çin için çok ciddi bir tehdittir. Çin halkının buna kayıtsız kalmayacağı muhakkaktır.

Çin Hükümeti şunları bir defa daha belirtir: 700 milyonluk Çin halkı, üç Hindiçini halkı için çok güçlü bir destektir. Geniş Çin toprakları üç Hindiçini halkının sağlam cephe gerisidir. Laos, Vietnam ve Kamboçya halklarını Amerikan emperyalizmine karşı ve milli kurtuluş için verdikleri savaşta desteklemek, Çin halkının vazgeçilmez bir enternasyonalist görevidir. Çin halkı, üç Hindiçini halkına Amerikan saldırganlarını ve uşaklarını tam olarak altetmek için elinden gelen bütün yardımı ve desteği yapmak amacıyla gerekli bütün tedbirleri alacaktır.

Üç Hindiçini halkı Amerikan saldırısına karşı ve milli kurtuluş için verdiği savaşta mutlaka zafer kazanacak!

32. SAYIMIZI DA TOPLATTILAR

Baskılara Rağmen Devrimci Fikirler Halkımıza Ulaşacaktır

İlk sayısının yayınlandığı günden bu yana dergimize sürekli baskı yapan Amerikancı iktidar, artık her çıkan sayımızı düzenli olarak toplatmağa başlamıştır. Daha önceki sayılarımızda da yazdığımız gibi Temmuz 1970'ten bu yana çıkan bütün sayılarımız toplatılmıştır. Amerikan uşakları, bu yolla devrimci fikirlerin halkımız içinde yayılmasını engellemek istemektedirler. Ancak kitlelerle dergimiz arasında kurulmuş koparılmaz bağlar sayesinde, Amerikancı kitidarın her türlü baskısına rağmen her sayımız geniş halk yığınlarına ulaşmaktadır.

Buna rağmen dergimizin bazı abonelerimize ulaşamadığını öğrendik. Bu arkadaşlar kendilerine hangi sayıların gelmediğini bildirirlerse, kendilerine o sayılardan tekrar gönderilecektir.

AYDINLIK İŞÇİ - KÖYLÜ MERKEZİ EĞİTİM ÇALIŞMALARI

Proleter Devrimci AYDINLIK ve İŞÇİ — KÖYLÜ'nün Ankara'daki merkezimizde düzenlediği ve her hafta Salı günleri yapılan Merkezi Eğitim Çalışmalarının Ekim Devrimi üzerine olan ve temel eser olarak Sovyetler Birliği Komünist Partisi Tarihi'nin incelendiği I. Kısmı tamamlanmıştır.

Çin Devrimi üzerine olan II. Kısım, 2 Mart'ta başlamıştır. Bu kısımda incelenen temel eser Başkan Mao'nun Seçme Eserleri'dir.

2. Ders : 9 Mart 1971 Salı günü saat 20.30
Konu : İkinci Devrimci İç Savaş Dönemi (1927 — 1937) Yazıları
Yer : Adakale Sok. 28, Kızılay — ANKARA

ŞENEL ERDAL DA ŞEHİT EDİLDİ

5 Mart Cuma günü Orta Doğu Teknik Üniversitesine karşı girişilen faşist saldırı sırasında ŞENEL ERDAL adlı devrimci arkadaşımız Amerikancı iktidarın zorbalık kuvvetlerinin kurşunlarıyla şehit edildi. Sabahın erken saatlerinde başlayan azgın saldırı sırasında, gençler, yurda dalgalar halinde hücum eden jandarma ve polisi 10 saat süreyle yerinde zaptettiler. İlerlemesine engel oldular ŞENEL ERDAL yurt binalarını savunanlar arasındaydı. Katiller tarafından alnından vurularak öldürüldü.

Savaşta vurulan Erdal'ın anısı mücadelemize ışık tutsun.

I. ARAŞTIRMA YAPMAYANIN SÖZ HAKKI YOKTUR

Bir mesele üzerinde araştırma yapmayan kimse, o mesele üzerinde söz söyleme hakkından mahrum edilir. Bu çok mu serttir? Hayır, çok sert değildir. Eğer bir meselenin, şimdiki gerçeklerin ve o meselenin geçmişinin derinine inilmez ve esası hakkında hiç bir bilgiye sahip olunmazsa, hiç şüphesiz, o mesele hakkında söylenen herşey saçma olacaktır. Herkesin bildiği gibi, saçmalamak hiçbir meseleyi çözmez; o halde, böyle bir kimseyi söz hakkından mahrum etmek neden haksızlık olsun? Bir sürü yoldaş gözlerini yumup saçmalamaktadır ve bu bir komünist için yüz kızartıcı bir şeydir. Nasıl olur da bir komünist gözlerini yumup saçmalayabilir?

Olmaz böyle şey!
Olmaz böyle şey!
Araştırma yapmalısınız!
Saçma sapan konuşmamalısınız!

II. BİR MESELE ÜZERİNDE ARAŞTIRMA YAPMAK O MESELEYİ ÇÖZMEK DEMEKTİR

Bir meseleyi çözemiyor musunuz? O halde, oturun ve şimdiki gerçekleri ve o meselenin geçmişini araştırın. Meseleyi baştan aşağı araştırdığınız zaman, onun nasıl çözüleceğini anlayacaksınız. Sonuçlar, istisnasız, araştırmadan sonra ortaya çıkar, araştırmadan önce değil. Ancak kafasız bir kimse, tek başına veya bir grupla birlikte, araştırma yapmaksızın «bir çözüm bulmak» veya «bir fikir geliştirmek» için kafa patlatır. Bunun ne kesin bir çözüme ne de iyi bir fikire götürmeyeceğini önemle ifade etmek gerekir. Yani, bu kimse yanlış bir çözüme ve yanlış bir fikire varmaya mahkûmdur.

Yeni bir yere varır varmaz siyasî tebliğler vermekten hoşlanan, meselelerin sadece dış görünüşlerini veya küçük ayrıntılarını gördükleri halde etrafa çalım satarak şunu bunu eleştiren göreve yeni tayin edilmiş kadroların, gerilla önderlerinin ve teftiş çalışması yapan yoldaşların sayısı az değildir. Bu gibi tamamen sübjektif saçmalamalar gerçekten iğrençtir. Bu insanlar herşeyi karmakarışık etmeye, kitlelerin güvenini kaybetmeye ve hiçbir meseleyi çözememeye mahkûmdur.

Güç bir meseleyle karşı karşıya kaldıklarında o meseleyi çözemeyerek ah vah eden yönetici mevkide bir sürü insan vardır. Bu insanlar sabırlarını kaybederek «yetenekleri olmadığı ve işi yapamadıkları» gerekçesiyle başka bir göreve tayinlerini isterler. Bu gerekçe bir korkağın gerekçesidir. Yapılacak şey oturduğunuz yerden kalkıp mesuliyetiniz altında olan heryeri tabana kuvvet dolaşmak ve Konfüçyüs'ün yaptığı gibi «herşeyi sual etmek» tir, yeteneğimiz ne kadar az olursa olsun bundan sonra meseleyi çözebilirsiniz; çıkıp dolaşmadan önce kafanızda hiçbir şey olmayabilir, fakat dönüşte kafanızda meseleyi çözmek için gerekli bir sürü malzeme olacaktır, meseleler işte böyle çözülür. Çıkıp dolaşmak mutlaka gerekli midir? Hayır değildir. Güç diye adlandırdığınız bir meselenin kaynağına inebilmek ve şimdiki durumunu öğrenebilmek için, durumu yakından tanıyan kimselerle birlikte bir bilgi derleme toplantısı yapabilirsiniz, bundan sonra güç olan meselenizi çözmek kolay olacaktır.

Araştırma yapmak, uzun hamilelik aylarına, meselenin çözümü ise doğum anına benzetilebilir. Bir mesele üzerinde araştırma yapmak, gerçekten onu çözmek demektir.

III. KİTABA TAPMAYLA MÜCADELE EDELİM

Kültür bakımından geri Çin köylüsü, hâlâ kitaplarda yazılan her şeyin doğru olduğu zihniyetindedir. İşin tuhafı. Komünist Parti içerisinde bile, bir tartışma sırasında daima, «Göster, kitapta nerede yazılı?» diyen kimseler mevcuttur. Daha yüksek bir yönetici organdan gelen bir talimata doğru dediğimiz zaman bunu, talimatın «daha yüksek yönetici organdan» gelmiş olduğu için değil, muhtevasına, mücadelenin objektif ve sübjektif şartlarına uyduğu ve mücadelenin önşartlarını yerine getirdiği için söylüyoruz. Talimatları, sırf daha yüksek bir organdan geldiği için, mevcut şartların ışığı altında incelemeden ve tartışmadan, şekilci bir tavırla ve körü körüne uygulamak oldukça yanlıştır. Bu şekilcilik, Partinin çizgisinin ve taktiklerinin kitleler içerisinde kök salmasına zarar verir. Daha yüksek bir organın talimatını körü körüne ve görünüşte hiçbir anlaşmazlık olmaksızın uygulamak, aslında uygulamak değil, ona en usta bir şekilde muhalefet etmek veya onu sabote etmek demektir.

Sosyal ilimleri, sadece ve sadece kitaptan öğrenme metodu son derece tehlikelidir ve insanı karşı — devrim yoluna dahi götürebilir. Sosyal ilim öğrenimlerini sadece kitaplara hasretmiş bir sürü Çin komünisttinin sonradan karşı devrimci olmaları bunu açıkça ispatlar. Marksizm doğrudur dediğimiz zaman bunu, muhakkak ki Marx bir «peygamber» olduğu için değil, Marx'ın teorisinin pratiğimiz içerisinde ve mücadelemiz içerisinde ispatlanmış olduğu için söylüyoruz. Marksizme mücadelede ihtiyacımız vardı. Marx'ın teorisini kabulümüz asla onun bir «kehanet» olduğu yolundaki mistik veya şekilci bir inanca dayanmaz. Marksist kitaplar okuyan birçok kişi devrimi bıraktıkları halde, çoğu zaman okuma yazma bilmeyen işçiler Marksizmi gayet iyi kavramaktadır. Marksist kitapları tabiî ki incelemeliyiz, fakat bu inceleme ülkemizin mevcut şartler ile birleştirilmelidir. Kitaplar gereklidir, fakat mevcut durumdan kopuk bir şekilde kitaba tapmayı yenmeliyiz.

Kitaba tapmayı nasıl yenebiliriz? Bunun tek yolu mevcut durum hakkında araştırma yapmaktır.

Kitaba Tapma ile Mücadele Edelim

Mao Zedung

IV. MEVCUT DURUMU ARAŞTIRMAMAK, ZORUNLU OLARAK SINIF GÜÇLERİNİN İDEALİST BİR TAHLİLİNE VE ÇALIŞMANIN İDEALİST BİR ŞEKİLDE YÖNETİLMESİNE GÖTÜRÜR, BUNUN SONUCU İSE YA OPORTÜNİZMDİR YA DA DARBECİLİK.

Bu sonuçtan şüphe mi ediyorsunuz? Gerçekler sizi bunu kabule zorlayacaktır. Hiçbir araştırma yapmaksızın siyasi durumu değerlendirmeyi veya mücadeleyi yönetmeyi bir deneyin, böyle bir değerlendirmenin veya yönetimin mesnetsiz ve idealist olup olmadığını ve oportünist veya darbeci hatalara götürüp götürmediğini göreceksiniz. Mutlaka götürecektir. Bunun sebebi, harekete geçmeden önce dikkatli bir plân yapmamak değil, Kızıl Ordumuzun gerilla birliklerinde sık sık rastlandığı gibi, plân yapmadan önce belirli sosyal durumu dikkatlice incelememektir. Li Kuei tipinde subaylar suç işleyen erleri ne zaman cezalandıracaklarını bilmemektedir. Sonuç olarak, suçlular kendilerine haksız muamele edildiğine inanmakta, birçok ihtilâflar ortaya çıkmakta ve önderler bütün nüfuzlarını kaybetmektedir. Bu gibi şeyler Kızıl Orduda sık sık olmuyor mu? Kitleleri kazanabilmek ve düşmanı yenebilmek için idealizmi yıkmalı ve oportünist ve darbeci hatalara karşı tetikte olmalıyız. İdealizmi yıkmanın tek yolu, gereken çabayı göstermek ve mevcut durum hakkında araştırma yapmaktır.

V. SOSYAL VE İKTİSADİ ARAŞTIRMANIN HEDEFİ, SINIF GÜÇLERİNİN DOĞRU BİR DEĞERLENDİRMESİNE VARMAK VE SONRA DA MÜCADELE İÇİN DOĞRU TAKTİKLER TESBİT ETMEKTİR.

Bu, sosyal ve iktisadi şartları neden araştırmamız gerekiyor, sorusuna verdiğimiz cevaptır. Dolayısıyla, araştırmamızın konusu bölük pörçük sosyal olaylar değil, bütün sosyal sınıflardır. Son zamanlarda, Kızıl Ordunun Dördüncü Ordusundaki yoldaşlar dikkatlerini genel olarak araştırma çalışmasına çevirmişlerdir, fakat çoğunun kullandığı metod yanlıştır. Bu yüzden, araştırmalarının sonuçları bir bakkal hesabı kadar önemsiz olmakta veya bir taşra budalasının şehire geldiği zaman dinlediği garip hikâyelere veya büyük bir şehirin uzaktan bir dağ tepesinden görünümüne benzemektedir. Böyle araştırmaların pek faydası yoktur ve bunlar esas amacımızı gerçekleştiremez. Esas amacımız çeşitli sosyal sınıfların sosyal ve iktisadi durumlarını öğrenmektir. Araştırmanın sonucunda ortaya, her sınıfın şimdiki durumunu ve gelişmelerindeki yükselmeleri ve alçalmaları gösteren bir tablo çıkarılmalıdır. Meselâ, köylülüğün bileşimini araştırırken, sadece kiracılık ilişkilerine göre ayrılan mülk sahibi köylülerin, yarı — mülk sahibi köylülerin, ve kiracı köylülerin sayılarını bilmek yetmez; daha önemlisi, sınıf veya zümreye göre ayrılan zengin köylülerin, orta köylülerin ve yoksul köylülerin sayılarını da bilmek zorundayız. Tüccarların bileşimini araştırırken, sadece hububat, giyim eşyası, ilâçta kullanılan bitkilerin ticareti gibi her ticaret dalının sayısını bilmek yetmez; daha önemlisi, küçük tücarların, orta tüccarların ve büyük tüccarların sayılarını da bilmek zorundayız. Her ticaret dalının içinde bulunduğu durumu araştırmak yetmez; daha önemlisi, bunların içindeki sınıf ilişkilerini araştırmak zorundayız. Sadece çeşitli ticaret dalları arasındaki ilişkileri araştırmak yetmez; daha önemlisi; çeşitli sınıflar arasındaki ilişkileri araştırmak zorundayız. Sosyal sınıflar arasındaki ilişkileri anlamak sınıf

gi sınıfların devrimde esas gücü teşkil ettiğini, hangi sınıfların müttefik olarak kazanılacağını ve hangi sınıfların devrileceğini tayin ederek mücadelenin doğru taktiklerini tesbit etmek için başlıca araştırma metodumuz, farklı sosyal sınıfları teşrih etmek olmalıdır. Tek amacımız budur.

Üzerinde araştırma yapılması gereken sosyal sınıflar şunlardır :

Sanayi proletaryası
El sanatları işçileri
Tarım işçileri
Yoksul köylüler
Şehir yoksulları
Lumpen — proletarya
Zenaat ustaları
Esnaf
Orta köylüler
Zengin köylüler
Toprak ağaları
Ticaret burjuvazisi
Sanayi burjuvazisi

Araştırmalarımızda bütün bu sınıfların ve tabakaların durumlarına dikkatle eğilmeliyiz. Şimdi çalıştığımız alanlarda sadece sanayi proletaryası ve sanayi burjuvazisi yoktur. Diğerlerine ise sürekli olarak raslamaktayız. Mücadele taktiklerimiz, bütün bu sınıf ve tabakalara ilişkin taktiklerdir.

Geçmişteki araştırmalarımızın ciddi kusurlarından biri de, köylük alanlara gerektiğinden fazla önem vererek, şehirleri ihmal etmemiz olmuştur. Dolayısıyla, şehir yoksullarına ve ticaret burjuvazisine karşı taktiklerimiz her zaman bir çok yoldaş için müphem kalmıştır. Mücadelenin gelişmesi, dağları bırakarak ovalara inmemizi sağladı. Ovalara indiğimiz halde, hâlâ dağda düşündüğümüz gibi düşünüyoruz. Köylük alanlar kadar, şehirleri de anlamalıyız, yoksa devrimci mücadelenin ihtiyaçlarına cevap veremeyiz.

VI. ÇİN'DE DEVRİMCİ MÜCADELNİN ZAFERİ, ÇİNLİ YOLDAŞLARIN ÇİN'İN ŞARTLARINI KAVRAMALARINA BAĞLIDIR

Mücadelemizin hedefi, demokrasi aşamasından geçerek sosyalizme ulaşmaktır. Bu görevin ilk adımı, toprak ağaları sınıfını, emperyalizmi ve Komintang rejimini yıkmak için, işçi sınıfının çoğunluğunu kazanarak, köylü kitlelerini ve şehir yoksullarını ayaklandırarak, demokratik devrimi tamamlamaktır. İkinci adım, bu mücadelenin gelişmesini izleyecek olan sosyalist devrimi gerçekleştirmektir. Bu büyük devrimci görevi yerine getirmek kolay ve basit bir iş değildir; başarısı, tamamen proletarya partisinin doğru ve sağlam taktiklerine bağlıdır. Eğer mücadele taktikleri yanlışsa, veya kararsız ve müteredditse, devrim mutlaka geçici olarak yenilgiye uğrayacaktır. Burjuva partilerinin de, sürekli olarak kendi mücadele taktiklerini tartıştıkları unutulmamalıdır. Onlar, işçi sınıfını yolundan saptırmak ve Komünist Parti önderliğinden koparmak için işçi sınıfı içinde reformist etkilerin nasıl yayılabileceğini; yoksul köylü ayaklanmalarının zengin köylüler tarafından nasıl bastırılabileceğini ve devrimci mücadeleleri bastırmak için haydut çetelerinin nasıl örgütlendirilebileceğini düşünmektedirler. Sınıf mücadelesinin gittikçe şiddetlendiği ve mücadelenin göğüs göğüse olduğu bir durumda proletarya, zafer kazanmak için tamamen kendi partisinin, Komünist Partinin doğru ve sağlam mücadele taktiklerine dayanmalıdır. Bir Komünist Partinin doğru ve sağlam mücadele taktikleri, hiçbir zaman birkaç kişi tarafından masa başında tesbit edilemez; bu taktikler, kitle mücadelesi içersinden, yani gerçek tecrübenin içinden doğar. Bunun için, her zaman sosyal şartları incelemeli, pratik araştırmalar yapmalıyız. Esnek olmayan, tutucu ve şekilci olan ve mesnetsiz bir iyimserliğe kapılan yoldaşlar, mevcut mücadele taktiklerinin mükemmel olduğunu, Partini nAltıncı Milli Kongresinin «belgeler kitabı» nın kalıcı zarferlerin teminatı olduğunu ve sadece hazır metodlara bağlı kalarak her zaman zafer kazanabileceğimize inanıyorlar. Bu fikirler tamamen yanlıştır ve Komünistlerin mücadeleyle yeni, elverişli

nı yoktur; bu fikirler, tamamen tutucu bir çizgiyi temsil eder. Tamamen bertaraf edilmediği takdirde, bu çizgi, devrimi büyük kayıplara uğratacak; bu yoldaşların kendilerine zarar verecektir. Kızıl Ordu'da herşeyi oluruna bırakan, hiç bir şeyi derinlemesine anlamaya çalışmayan ve mesnetsiz bir iyimserliğe kapılan yoldaşların mevcut olduğu şüphesizdir. Bunlar, «bu, proleter bir tavırdır» safsatasını yayarlar. Bunlar, kılını kıpırdatmadan, kitlelerin arasına gidip araştırma yapmadan, karınlarını tıka basa doldurup, bütün gün masalarının başında kestirirler. Ne zaman ağızlarını açsalar, basitlikleri insanı hasta eder. Bu yoldaşları derin uykularından uyandırmak için, sesimizi yükseltip onlara bağırmalıyız :

Tutucu fikirlerinizi derhal terkedin!

Bunların yerine, ileri ve militan Komünist fikirler dinin!

Mücadeleye girin!
Kitleler arasına gidin ve gerçekleri araştırın!

VII. ARAŞTIRMA TEKNİĞİ

1. Bilgi derleme toplantıları yapın ve araştırmayı tartışma yoluyla yürütün.

Gerçeğe yaklaşmanın, sonuç çıkarmanın tek yolu budur. Eğer tartışma yoluyla araştırma yapmak için bilgi derleme toplantıları yapılmaz da, sadece şahsi tecrübelerin aktarılmasıyla yetinilirse, hata işlemek kolay olur. Böyle toplantılarda, tartışılacak temel meseleler yerine rasgele meseleler ortaya atılırsa, az çok doğru sonuçlar elde etmek dahi mümkün olmaz.

2. Bilgi derleme toplantılarına kimler katılmalıdır?

Bunlar, sosyal ve iktisadi şartları iyi bilen kimseler olmalıdır. Toplantıya katılacakların yaşı söz konusu olduğunda, en iyi yaşlılardır. Çünkü yaşlı kimseler, zengin tecrübeye sahiptir ve hem neyin olup bittiğini bilirler, hem de sebepleri ve neticeleri kavrarlar. Mücadele tecrübesi olan gençler de toplantılara katılmalıdır; çünkü gençler ileri fikirlere ve keskin gözlere sahiptir. Meslek söz konusu olduğunda, bu toplantılara işçiler, köylüler, tüccarlar, aydınlar, bazan askerler, hattâ bazan serseriler dahi katılmalıdır. Tabii ki, belli bir konu görüşüldüğünde, o konuyla ilgili olmayanların toplantıda bulunması gerekli değildir. Meselâ, işçiler ve köylüler ve öğrenciler, araştırmanın konusu ticaret olduğu zaman, toplantıya katılmasalar da olur.

3. Çok sayıda insanın katıldığı toplantılar mı yoksa az sayıda insanın katıldığı toplantılar mı daha iyidir?

Bu, araştırmacının toplantı yönetme yeteneğine bağlıdır. Eğer yetenekli ise, on, yirmi ve hattâ daha fazla kimse toplantıya çağrılabilir. Toplantıya çok sayıda insanın katılmasının faydaları vardır: alınan cevaplardan oldukça sıhhatli istatistikler (meselâ, yoksul köylülerin toplam köylü nüfusuna olan oranı) ve oldukça doğru sonuçlar (meselâ, toprakların eşit ya da farklı miktarlarda dağıtılmasından hangisinin daha iyi olduğu) elde edilebilir. Elbette ki, bunun zararları da vardır. Eğer, araştırmacının toplantı yönetme yeteneği yoksa, düzeni sağlamada güçlük çeker. Bu yüzden toplantıya katılacakların sayısı araştırmacının yeteneğine bağlıdır. Ancak, toplantıya katılacakların sayısı en az üç olmalıdır; aksi takdirde, elde edilen bilgiler gerçek durumu yansıtmada çok sınırlı kalacaktır.

4. Araştırma için ayrıntılı bir taslak hazırlayın.

Önceden ayrıntılı bir taslak hazırlanmalı, toplantıya katılanlar cevaplarını bu taslağa göre vermelidirler. Açık olmayan veya müphem kalan her husus tartışılmalıdır. Ayrıntılı taslak, esas konuları, alt başlıkları ve ayrıntılı maddeleri kapsamalıdır. Meselâ, esas konu olarak ticareti alırsak, kumaş, hububat, diğer ihtiyaç maddeleri bunun alt başlıkları olacaktır. Aynı şekilde, kumaş başlığı altında pamuklu, ipekli ve atlas gibi ayrıntılı maddeler yer alabilir.

5. Araştırmaya bizzat katılmak.

Nahiye müdüründen hükümet başkanına kadar, onbaşından başkomutana kadar, Parti hücresi sekreterinden Parti genel sekreterine kadar yöneticilik sorunluluğu yüklenen herkes, sadece rapor okumakla yetinmemeli; belirli sosyal ve iktisadi şartların araştırılmasına bizzat katılmalıdır. Çünkü, araştırma yapmak ve rapor okumak birbirinden tamamen farklı şeylerdir.

6. Derinliğine araştırmak.

Araştırma çalışmasında yeni olan bir kimse, belirli bir yer (meselâ, bir köy veya kasaba) veya belirli bir mesele (meselâ, hububat veya para meselesi) hakkında tam bir bilgi sahibi olabilmek için bir veya iki derinlemesine araştırma yapmalıdır. Belirli bir yerin veya meselenin derinliğine araştırılması, ileride başka yerlerin veya meselelerin araştırılmasını kolaylaştıracaktır.

7. Kendiniz not alın.

Araştırmacı, sadece bilgi derleme toplantılarına başkanlık etmekle ve toplantıda b u l u n a n l a r ı doğru olarak yönetmekle kalmamalı, aynı zamanda kendisi de not almalı ve neticeleri kaydetmelidir. Bu-

Ege'de Tütün Üreticileri

Proletarya önderliğindeki köylüler, devrim yolunda, reformculuğu ve revizyonizmi yere vura vura ilerler

Ege bölgesinin tütün üreticileri, bu yıl yeni mücadelelere giriştiler. Tütün üreten köylülerle sınıf düşmanları arasındaki mücadele şiddetlendi. Toprak ağaları, tefeci tüccarlar, Tekel ve yabancı şirketlerle, bütün bunları temsil eden Amerikancı iktidar, köylüler üzerindeki baskıları arttırdı. Üreticiler, birleşmenin ve mücadele etmenin gereğini her geçen gün daha iyi kavrıyorlar.

Köylülerle devrimcilerin ortak çabasıyla, Ege'de tütün üretilen bütün bölgelerde Tütün Üreticileri Sendikası (TTÜS) nın şubeleri açılmaktadır. Mahalli devrimci kadrolar sendikanın gelişip güçlenmesi için çalışıyorlar. İŞÇİ — KÖYLÜ gazetemizin yayını olarak çıkan «Tütün Üreticileri Birleşelim, Mücadele Edelim» **adlı broşür 6.000 adet dağıtıldı, onbinlerce üretici bu broşürdeki devrimci fikirleri okudular. Devrimci fikirler sınıf mücadelesi içinde hızla kavranıyor.**

Bu yazıda, tütün üreticilerinin mücadelesini inceleyeceğiz. Hareketimizin başarılarını, hatalarını açık yüreklilikle ortaya koyacağız. Bu başarı ve hatalar önümüzdeki mücadeleye ışık tutacaktır.

SINIF MÜCADELESİNDE GERÇEĞE DAYANMALIYIZ

Üretici köylüler her yıl piyasanın açılmasından önce mitingler yapar, fiatların sabit kalışını, Tekel'in ve yerli — yabancı şirketlerin oyunlarını, tefeci — tüccarların sömürüsünü protesto ederler. Bu yıl da, piyasanın açılmasından önce mitingler tertip etmek için karar alındı.

Devrimciler, her yıl olduğu gibi bu yıl da üreticilerle omuz omuza çalıştı. Mitinglerin başarılı olması için ve diğer devrimci görevlerin yerine getirilmesi için çaba harcadı.

Acamımız, kitlelerin somut isteklerinden hareketle onlarla birleşmektir. Geniş köylü yığınlarının devrimci yolda ilerlemesi buna bağlıydı. Bunu başarabilmek için araştırıcı ve tahlilci olmaya özel bir dikkat gösterdik.

Tütün üreticilerinin mücadelesine bizimle beraber CHP'ye mensup reformcu ve revizyonizmin etkisi altında olan unsurlar da katıldı. Bu durum bir yandan gerici sınıfların karşı — devrimci propagandalarıyla, diğer yandan reformcu — politikacıların ve revizyonizmin zararlı görüşleriyle mücadele etmemizi gerektirdi.

CHP'li politikacıların amacı üretici köylülerin sömürüye karşı mücadelesini geliştirmek değildi. Onlar bakımından üretici köylülerin mücadelesi oy avcılığı için iyi bir ortamdı. Bu fırsattan faydalanmaya çalıştılar.

Reformcu politikacılar ve revizyonistler özellikle sınıf mücadelesinin henüz zayıf olduğu yerlerde etkili oldular. Sınıf mücadelesinin suyüzüne çıktığı köylerde hiçbir etkinlik sağlayamadılar. Reformcu ve revizyonist politikalar temelde, zengin köylünün menfaatini savunuyordu. Ürün fiyatlarının artışı hedefi, bu politikaların tek hedefiydi. Arkadaşlarımız özellikle yoksul köylülerle birleşmek için çalıştılar. Bunun için temel politikamız, ürün fiyatlarının artışı değil, yoksul köylülerin özlemi olan ve orta köylülerin büyük bir çoğunluğunun şimdiden desteğini kazanan, toprak ağalığının ve tefeci — tüccar sömürüsünün yok edilmesi için mücadeleyi ilerletmekti. Bu temel politika içinde, kitlelerin âcil taleplerini savunmak elbette zorunludur.

Bunları başarabilmemiz için, kitlelere güvenmemiz ve kitlelerden kitlelere ilkesine pratikte uymamız gerekiyordu. Üreticilerle yaptığımız ortak çalışmalarda bu ilkeyi daha iyi kavradık. Eskiden bunun gerekliliğini sık sık söylerdik. Buna inanırdık. Ama gördük ki, pratikte buna uymadığımız da oluyor. Bu yüzden hatalar yaptık. Başlıca hatamız, kalabalık önünde konuşmalar yaparken, temel politikamızı tam bir açıklıkla koyamamamızdı. Bunun yanında tek tek görüştüğümüz yoksul köylülere meseleyi daha iyi anlatabliyorduk. Kendi ülkemizden canlı örnekler vermek yerine, sadece dünya halklarının mücadelelerini anlatıyorduk.

Hiç şüphesiz, dünya halklarının devrimci mücadeleleri halkımıza örnek gösterilmelidir. Ama öncelikle halkımızın kendi tecrübelerini değerlendirmek şarttır. Halkımız devrimci düşünceyi böyle daha iyi kavrar. Devrimci harekete güveni artar. Hareketimizin bugünkü seviyesine bakarak asla küçümsememeliyiz. Küçük başarılar büyük başarıların habercisidirler. İşçi sınıfımız 15 — 16 Haziran'dan önce sayısız mevzii mücadeleler verdi. Yer yer başarılar kazandı. İşte bunlar 15 — 16 Haziran Şanlı İşçi Mücadelelerinin. bugün de halkımızın mücadelesinin her alandaki tecrübelerini değerlendirmek. işte bu bakımdan önem kazanır. Bir tek köye ait olsa bile başarılı bir mücadeleyi örnek olarak göstermek, köylü kitlelerinin mücadele azmini güçlendirir.

Köylük alanlardaki çalışmalarımızda, bölgeden bölgeye hatta köyden köye değişen, sınıf ilişkilerini doğru değerlendirmeliyiz. Aktarmacılığa, tercümeciliğe kaçmamalıyız. Gerçeğin yerine kendi arzularımızı koymamalıyız. Subjektivizm, bizi devrimden uzaklaştırır. Gerçekçilik, o bölgeye veya köye has ilişkileri doğru değerlendirmemizi sağlar. Olayların iç bağlantısını ancak böyle kavrayabilir ve sınıf mücadelesinin gelişmesini doğru değerlendirebilir ve ancak böylece doğru önderlik yapabiliriz. Aktarmacılık, tercümecilik, subjektivizm bizi gerçeklerden uzaklaştırır. Gerçeklerden uzaklaşmak ise devrimden uzaklaşmak demektir.

Tahlillerimizi, «araştırma» merakımızı tatmin etmek için değil, gerçeği öğrenmek ve sınıf mücadelesinde doğru tavır almak için yapmalıyız. Gittiğimiz köylerde incelemeler ve araştırmalar yaptık. Bizden önce birçok kereler buralarda araştırmalar yapılmıştı. Ayrıca dergi ve broşürlerde buralar hakkında bazı araştırmaları ve incelemeleri okumuştur. Bunlardan faydalanma gibi doğru bir tutumu kulak ardı etmedik. Gözlemlerimiz sonucu sınıf ilişkilerini tütün üretilen bölgelerde şöyle tesbit ettik :

TÜTÜN ÜRETİLEN BÖLGELERDE SINIFLAR

Yoksul ve Topraksız Köylüler

Tütün üretilen bölgelerde nüfusun % 60 — 65'ini yoksul köylüler teşkil etmektedir. Bunların içinde on dönüme kadar toprağı olanlar da var. Yoksul köylülerin çoğunluğu üretim araçlarına sahip değil. Olanların tarım araçları ise oldukça ilkeldir. Hiçbir teknik imkâna sahip değiller. Yoksul köylüleri kendi içinde iki bölümde incelemeyi uygun gördük.

Ortakçı Yoksul Köylüler : Bunlar köylülük sınıfları içinde en yoksul olan kesimdir. Toprak kiralayacak kadar para bulamıyorlar. Toprak ağalarının ve zengin köylülerin yanında ortakçılık yapmaktadırlar. Mevsimine göre de ücretli işçi olarak zengin köylülerin işlerinde çalışmaktadırlar. Beş kişilik bir ortakçı yoksul köylü ailesinin eline geçen para, yılda ikibin lirayı bulmuyor. Bunların en çok üç beş dönüm toprağı vardır.

Kiracı Yoksul Köylüler : Bunlar köylük alanlardaki sınıflar içinde çoğunluktadır. On dönüme kadar toprağı olanlar vardır. Bunlar esas geçimlerini toprak kiralayarak temin etmektedirler. Ağalardan dönümü 200 — 400 liraya toprak kiralıyorlar. Kiraladıkları topraklarda ve kendi topraklarında tütün yetiştiriyorlar Her yıl kasırga gibi gelen hayat pahalılığı altında eziliyorlar. Durumları kötüye gidiyor. Topraklarını kaybediyorlar, çünkü borçlarının ağır faizleri bellerini büküyor. Bunlar da ücretli işçi olarak çalışırlar.

Orta Köylüler

Orta köylüler nüfusun % 25 — 30'unu teşkil et-

Köy Çalışmasında Dikkate Alacağımız Es

Köylerde bugün yaptığımız çalımaların üç esas amacı olmalıdır :

1 — Köylü kitleleriyle birleşmek ve onların devrim yönünde ilerlemelerini sağlamak için propaganda yapmak, devrimci hareketler oluşturmak.

2 — Ülkemizin üretim ilişkilerini, köylük bölgelerdeki sınıfların ve sınıf mücadelelerinin durumunu tespit etmek. Araştırma ve tahlil yaparak, hareketimizin doğru devrimci yolda ilerlemesini sağlamak.

3 — Sınıf mücadelesinin ve kitlelerin içine girerek kendimizi proleter devrimci yönde geliştirmek ve yetiştirmek. Halkın acılarını yakından görerek, devrim yolunda kararlı bir şekilde ilerlemek.

Bu amaçlarla yürüttüğümüz köy çalışmalarında şu noktalara dikkat etmeliyiz :

1 — Köylere fazla kalabalık gitme. En fazla üç ya da dört kişilik gruplar halinde git.

2 — Bu gruba, emrine kesin olarak itaat edilen bir başkan seç.

düşün; devrimin meseleleri üzerinde arkadaşlarınla tartış. Grupta devrimci kardeşliği tesis et. Grupta eleştiri ve öz — eleştiri mekanizmasının uygulanmasına dikkat et.

4 — Köylere mümkün olduğu kadar yürüyerek git. Mecbur olmadıkça motorlu taşıtlara binme.

5 — Kitlelere kesin olarak güven. Şehirden köye giderken yol parası dışında ihtiyat olarak az bir para al. Yiyecek ve yatacak bakımından da köylülere güven.

6 — Ağaların, ticaret merkezlerinin ve anayolların bulunduğu köylere mümkün olduğu kadar uğrama. Ağaların veya jandarma karakolunun bulunduğu köye gidersen bir kat daha dikkatli davran.

7 — Köye gittiğin zaman bir köylünün evine git. Gittiğin evin yoksul bir köylünün evi olmasına dikkat et. Ağaların ve zengin köylülerin evine konuk olarak gitme.

8 — Kitleyle temas ederken yoksul

9 — Konuştuğun köylünün durumunu bir kaç soruyla anlam çalış ve konuştuğun kişinin toprak sı, tefeci ya da bir ajan olduğunu larsan, ona fikirlerini açma. Yo köylülere devrim davasını çekinm anlat.

10 — Köylerdeki çalışmada yo köylülere dayan, orta köylülerle fak kur ve zengin köylüleri tar çekmeye çalış. Sınıf düşmanları ağaların ve tefecilerin karşı — pr gandalarına karşı uyanık ol. Köy re güvenerek onların sahte fikirl yerle bir et.

1 — Her köyden çıktıktan s grup olarak bilgilerini bir araya g Köyde öğrendiklerini birbirine a Yeni durumları tahlil et.

12 — Yerine ve zamanına göre lere devrimci önderlerin eserleri parçalar oku.

13 — Mevsim müsaitse üretime tıl. Köylülere işlerinde yardımc Kitlelerin somut meseleleriyle, ref la ve günlük dertleriyle ilgilen.

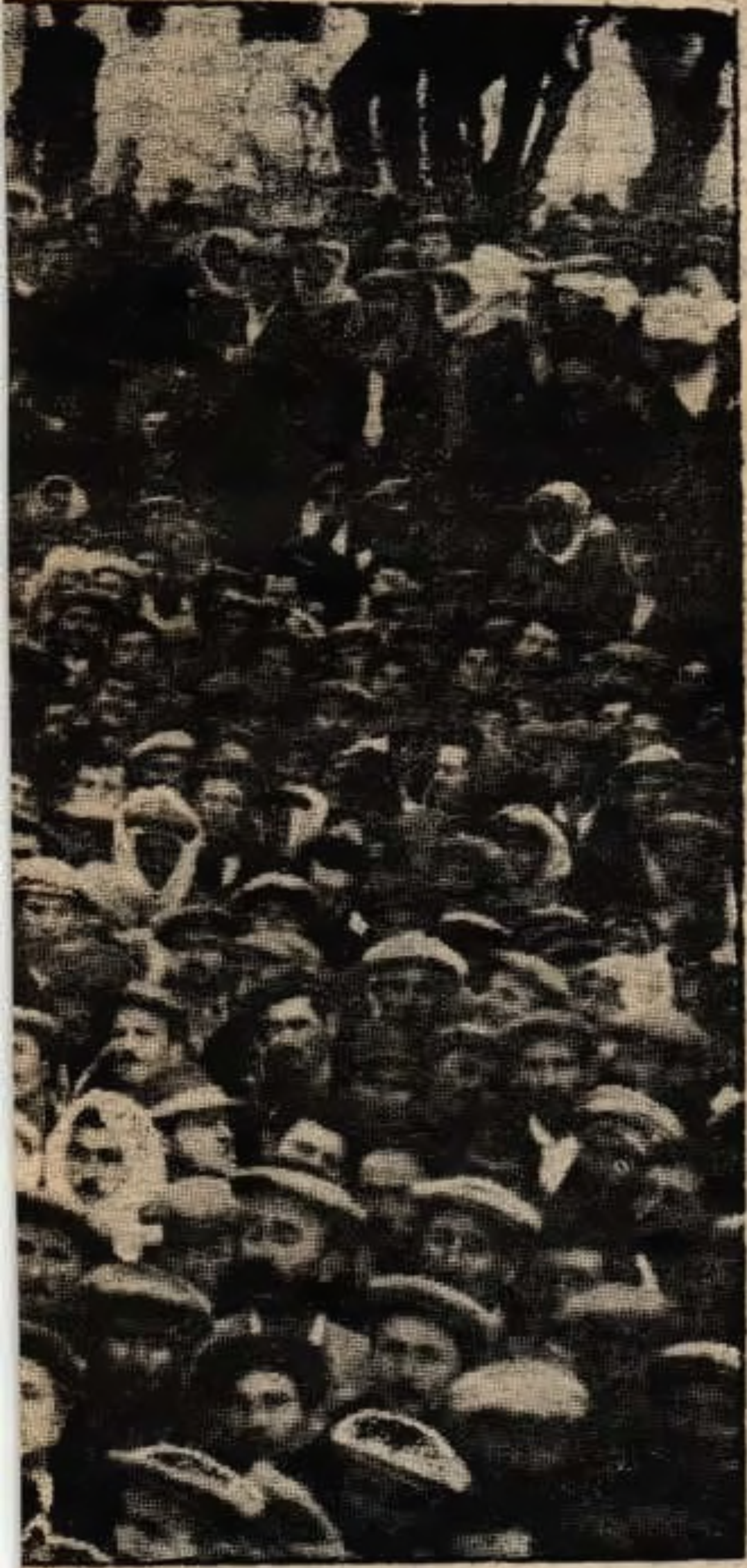
nin Mücadelesi

ktedir. Bunlar da iki kesimde incelenmelidir :

Aşağı — orta köylüler: Yaşama şartları bakımın- kiracı yoksul köylülerden ayrılması güçtür. Git- e yoksullaşmaktadırlar. Bunlar yokslu köylüler gi- ücretli işçi olarak çalışmamakta daha çok kendi raklarında ya da kiraladıkları topraklarda çalışmak- rlar. Tüketim mallarının fiatlarının hızla artması, re, ilâçlama, tarım araçlarının, tohumluk gibi mas- arın hızla artması, bu kesimi yoksullaştırıyor. Çün- ürünlerinin fiatları hiçbir zaman bu oranda artmı- Bu bakımdan aşağı — orta köylüler mücadelede a kararlı tutum alıyorlar.

Yukarı — orta köylüler : Bunlar, genel olarak ken- əmekleriyle geçimlerini sürdürür çapa işlerinin he- ı yapılması gerekli olduğu sıralarda bir kısım işçi ştırırlar. Bunların bir kısmının durumlarının iyiye ği görülmektedir. Genellikle pamuk üretimi yapan kesim kitle hareketlerinde önce kararsız kalmakta- Çekingen durmaktadır. Zengin köylülerin görüşle- yatkın olabilirler. Gelişme içerisinde tefeci — tüc- sömürüsünün, bankaların ve tekelin sömürüsünün siyle ve toprak ağalarının baskısıyla devrim yönün- hareket edeceklerdir.

Orta köylüler, halk düşmanı gericilerin propagan- rına en çok mülkiyet meselesi açısından açıktır- Her türlü mülkiyetin bir anda ortadan kaldırılaca- eklindeki yalanlara kananlar vardır. Devrimcilerin ük alanlardaki çalışmalarında özel bir dikkat gös- ıeleri gerekir. Onlar üzerindeki gerici propaganda- tesbit etmek ve bunları bir bir yıkmak gerekir. rlı ve ikna edici olmak gerekir.

slar

pagandaya ağırlık ver. Olmayacak vaadlerde bulunma.

15 — Kitlelerin arasında çalışırken kendini rahat hisset. Bir an önce kendi ahbap çevrene dönmeyi tasarlama.

16 — Köylülerle konuşurken devamlı kendin konuşma. Karşındakinin de konuşmasını sağla. Kitlelerin öğretmeni olmadan önce onların öğrencisi oldu. Karşındakini can kulağı ile dinle. Anlamadığın yerolursa tekrar sor. Verdiğin cevaplar açık olsun ve gerçeğe dayansın. Meseleler hakkında yalan yanlış görüşler ileri sürme.

17 — Tahlillerin daima gerçeğe dayansın. Sübjektivizme kapılma.

18 — Lumpen tavırlardan kaçın. Köyde kahvede tavla oynamak, vs. davranışlardan kaçın.

19 — Şüpheci olma: ihtiyatlı ol.

20 — Bilgiç tavırlar takınma. Alçakgönüllü ol.

21 — Köylülerin devrimci inisiyatifini arttır.

22 — Grup arasında olan herhangi

Zengin Köylüler

Zengin köylüleri de kendi içlerinde iki kısımda incelemek gerekir. Birinci kısımdakiler, büyük topraklara sahiptir. Bunlar topraklara miras yoluyla sahip olmuşlardır. Eski soylu ailelerden gelirler. Toprak ağalarıyla ilişkileri iyidir. Çok toprakları olmasına rağmen, teknik imkânlara sahip değillerdir. Modern işletmecilik yapmamaktadırlar. Modern tarım aletlerini de uzun boylu kullanmıyorlar. İçlerinde toprak kiraya verenler de bulunuyor. Bunlar eski günlerin hayaliyle yaşıyorlar. O günlerin hasretini çekiyorlar. Bunların içinde tefecilikle uğraşanlar vardır. Yoksul köylüleri ücretli işçi olarak çalıştırıyorlar. Köylerde karşı devrimci propagandanın yayılmasında birinci derecede «görev» yapıyorlar. Hemen çoğunluğu AP ve diğer gerici siyasi partilerde çalışıyorlar.

Zengin köylülerin ikinci kesimi, birincilerden daha az toprağa sahip. Buna karşılık, modern tarım aletleri kullanıyorlar. Teknik imkânlardan faydalanıyorlar. Bunlar kapitalizmin gelişmesinden yana çıkıyorlar. Genellikle CHP'ye kayıyorlar. CHP'nin reformcu politikasını benimsiyorlar.

Zengin köylüler topraklarında pamuk ekiyorlar. Bir miktar da tütün ekmektedirler. Bunlar Sendikaya, yönetimi ele geçirmek için girmek istiyorlar. Biliyorlar ki, yoksul köylülerin yönetimindeki bir hareket, kendilerinin topraktaki sömürülerini tehlikeye düşürür. Zengin köylüleri, yabancı şirketler, tekel bankalar ve tefeci — tüccarlarla çelişkilerini işleyerek, mümkün olduğu ölçüde k a z a n m a l ı y ı z. Bununla beraber, bunların hareketin yönetimini ele geçirmelerine asla müsaade etmemeliyiz. Çünkü, bunlar reformcu ve parlamenter yolları öne sürerler, devrimci mücadeleyi her an saptırabilirler. Bunların teslimiyetçi yanlarıyla mücadele etmek şarttır.

Toprak Ağaları

Bunlar kasabalara, nahiyelere çöreklenmişlerdir. Birbirlerinden kız alıp vererek topraklarını genişlettikleri gibi, yoksul ve orta köylülerin topraklarını borçlandırma yoluyla ipotek ederek gasbetmektedirler. Bunlar köylerin ortak mülkü olan çayırlara, hazine arazilerine el koyarak topraklara sahip olmuşlardır. Bugün de buna devam ediyorlar. Hazine arazilerini ele geçiremedikleri zaman, mahalli devlet memurlarıyla anlaşarak, bu arazileri işletiyorlar. Tefecilik yapıyorlar. Büyük bir çoğunluğunun kasabalarda, nahiyelerde ticarethaneleri vardır. Bazılarının küçük çapta imalathaneleri vardır. Sabun, yağ, çırçır fabrikaları gibi. Bunun yanında kasabalardakiler arsa vurgunculuğu yapıyorlar. İhracatçı firmalarla ortaklık kuruyorlar.

Bütün bu işleri yapan toprak ağaları, yoksul ve orta köylülerin kanını bir sülük gibi emiyorlar. Ağanın topraklarında ortakçılık, kiracılık yapan bir yoksul köylü ailesinin eline bir yılda geçen para 2.000 liradır. Tefeci — tüccarlar, bankalar, toprak ağaları ve tekelin kurduğu soygun ağı yoksul köylüleri eziyor. Ortalama faiz oranı % 30'dur. Bu faiz bankalar içindir. Tefeci — tücarların ise % 50 den az değildir. Burada en önemli mesele, tefeci — tüccar sermayesiyle büyük toprak mülkiyetinin birbiriyle bir bütün teşkil ettiğidir. Bunlar bir bütünün parçalarıdır.

Tütün üretilen bölgelerde ücretler çok düşüktür. Her yıl 50 — 100 kuruş ücret artışı sömürünün azaldığını göstermez. Fiat artışlarının yanında, bu devede kulak kalmaktadır.

Sömürü her yıl büyük bir hızla yükselmektedir. Öte yandan hava şartlarının müsait olmaması iş gününü kısaltmaktadır. Çoğu zaman yarım günlük bir çalışmadan sonra yağmur yağıyor. İşi bırakmak zorunda kalıyorlar. Dışarıdan gelen mevsimlik işçiler her yıl çoğalıyor. Bu da ücretlerin düşmesini doğuruyor. Bunun yanında ürün fiatlarının düşmesi de ücretlerin düşmesini doğuruyor.

Köylük alanlardaki çalışmalarımızda, geniş köylü yığınlarına hedef olarak toprak ağalarını, tefeci — tüccarları göstermeliyiz. Genel politikamız, ağaların ve tefecilerin köylük alanlardaki politik hakimiyetine darbeler indirmek olmalıdır. Onların politik hakimiyetini yıkacak esas güç; hareket içindeki yoksul köylülerdir. Şimdiye kadar, pratiğimiz bize oldukça değerli tecrübeler kazandırdı. Sınıf mücadelesinin geliştiği köylerde, onların sadece politik itibarları sarsılmakla kalmamış, ekonomik yönden de ağır darbeler indirmiştir. Devrimci köylüler bunların çiftliklerini basıyor, traktörlerini ve çiftlik evlerini dağıtıyorlar. Hayvanlarını köy topraklarının içine sokmuyorlar. Aağlar daha çok direnirse, hayvanları yakalayıp köye getiriyorlar. Ekinlerine girdiği için, hayvan başına 20 liraya kadar ceza almadan bırakmıyorlar.

Bu gibi yerlerde ağalar rahat yaşamıyorlar. «Baldırı çıplak» yoksul köylüler dedikleri, ağaların «HUZUR» larını kaçırmaktadır. Eski günler geride kalmakta, yeni bir toplumun tohumları serpilmektedir.

REVİZYONİST HATALAR

Revizyonistler, çağımızın Marksizm — Leninizm'i olan Mao Zedung Düşüncesini inkâr ediyorlar. Teorinin ve pratiğin birliği ilkesini hiçe sayıyorlar.

Bütün köylülüğü tek bir sınıf olarak görüyorlar. Böyle olunca ister istemez reformcu görüşler ağır basıyor. Üreticilerin mücadelesini ekonomik mücadele seviyesine hapsetmek istiyorlar. Tütünde taban fiat konması vb. gibi istekleri esas hedef olarak gösteriyorlar. Oysa, üreticilerin ekonomik mücadelesi siyasi mücadelesiyle birleştirilirse başarıya ulaşabilir. Geniş köylü yığınlarının kurtuluşu ancak böyle gerçekleşir.

Devrime yönelmeyen her hareket, geri bilince mahkûm olur. Zengin köylülerin reformcu görüşlerini dile getirir. Reformcu burjuvazinin köylük alanlardaki bir parçası olur. Revizyonistler, bu gerçeği, köylük alanlarda geniş yığınların kurtuluşunun devrimle gerçekleşeceği gerçeğini örtbas ediyorlar.

Böylece üreticilerin % 65'ini teşkil eden yoksul köylülerin devrimci talepleri ikinci plâna itiliyor ve bir süs olarak kalıyor. Pratikte başlıca şu hataları yapmaktadırlar :

İşin kolayına kaçmak : Kitleler içinde uzun ve sabırlı bir çalışma yürütmeden, büyük gruplar halinde mitinglere katılıyorlar, miting biter bitmez de dönüyorlar. Köylü mitinglerine geniş gençlik kitlelerinin katılması iyi bir şeydir. Onları doğrudan halkla temasa getirir. Halkla birleşmenin zorunluluğunu gösterir. Ama sadece mitinglere katılmanın yeterli olduğunu sanmak, işte bu devrimin kolayca gerçekleşeceğini sanmaktır. Bu mitinglerden önce uzun bir çalışma yapılmamışsa, miting sonrası önder köylülerle tekrar hareketin eleştirisi yapılmamışsa, bu kitlelerin bilincini geliştiremez. Köylülerin kitle örgütlerini geliştirip, yöneticilerini eğitmek uzun bir çalışmayı gerektirir. Bu yapılmaksızın hâkim sınıflar, tütün üreticilerinin mücadelelerini baltalayan ve saptırmak isteyen hareketleri boşa çıkarılamaz. Hakim sınıflar üreticilere teslimiyetçi propagandaları en geniş araçlarla yapıyorlar.

Kitlelerin ihtiyaçlarını doğru tesbit edememek : Kitleler içinde uzun bir çalışma yapmaksızın onların somut ihtiyaçlarını tesbit edemeyiz. Onların yaşayışları hakkında bilgilerimiz yüzeyde kalır. Bu ise bizi kitlelerden kopararak devrimcilikten uzaklaştırır. Kitlelerin ihtiyaçları nasıl tesbit edilir? Bu ancak köylük alanlarda doğru bir sınıf tahlili yapılarak tesbit edilebilir. Bu yapılmaksızın, tütün üreticilerinin isteklerinin taban fiat, randıman tesbiti vb. gibi olarak düşünmek ve buna bağlı olarak sadece bunları savunmak, işte reformculuk budur. Burada bir noktaya daha parmak basalım : elimizde **Başkan Mao'nun Köylük Alanlarda Sınıflar Nasıl Tahlil Edilir** makalesi olmalıdır. Burada biz, köylük alanlarda sınıfları birbirinden ayırmanın esaslarını öğrenmeliyiz. Kendi çabalarımızla da gerçeği tesbit etmeliyiz. Ama Başkan Mao'nun düşüncesine sırt çeviren revizyonistler, köylük alanlardaki sınıfları tahlil etmeyi akıllarına bile getirmiyorlar.

Geri bilince mahkûm olmak : Kitle çalışmasında kitlenin çoğunluğunun bilinç seviyesi dikkate alınarak konuşmalar yapmalıyız. Bunu yapmayanlar, hep geri bilince mahkûm oluyorlar. Hattâ bunlar anti — komünizm batağında debelenip kalıyorlar.

Kitle çalışmalarında burjuva alışkanlıklarını devam ettirmek : Köy çalışmalarında ciddi olmayan tavırlarını sürdürenler, kötü alışkanlıklarını devam ettirenler oluyor. Sözgelimi, köylülerle birlikte yemek yerken onun bunun lokmasını kapmak, aç gözlülük hep bireyci davranışlardır. Birbirlerine karşı fedakârca davranan yoksul köylülerin davranışlarına taban tabana zıttır. Yine, evlerde otururken rahatı seçmek, hep kendi konuşup, başkasının konuşmasına imkân vermemek, kendini övmek gibi. Bunları kesinlikle yenmek gerekir. Yenmek için fedakârlık ruhunu içimize sindirmemiz gerek. Proleter Kültür Devrimini kavramadan, bunu gerektiği gibi yapmak mümkün değildir.

→

Ege'de Tütün Üreticilerinin Mücadelesi

Teori düşmanlığı : Revizyonist fikirlerin etkisi altında olanların hemen tümü kitap, dergi, gazete okumama konusunda biribirleriyle yarış halindedir. Özellikle Türkiye pratiğini anlatan dergi ve gazeteleri hiç okumuyorlar. İçlerinde bununla övünenler bile çıkıyor. «Kendi dergimizi ve gazetemizi bile okumuyoruz» diyorlar. Kitap, gazete okuyanlar ise kötü bir iş yapmış gibi kınanıyor.

Bunlar, devrimci teorinin yolgöstericiliği olmaksızın devrimci pratiğin olamayacağını göremiyorlar. Karanlıkta el yordamıyla yürür gibi, düşe kalka gidiyorlar. Bu dar pratikçiliktir. Devrime zararlıdır.

Tekkecilik : Revizyonistler, halkın menfaatlerinin yerine kendi dar klik menfaatlerini koyuyorlar. Herşeyin başında kendi tekkelerinin reklâmını düşünüyorlar. Halkın mücadelesinin ilerlemesini önlemek bahasına, proleter devrimci yayınların halk kitlelerine ulaşmasını engellemeye çalışıyorlar. Oysa halkın mücadelesinin menfaatleri dar klik menfaatlerinin üzerindedir. Onların dar klikçi davranışlarıyla çelişir. Onlar bu çelişmeyi kendi tekkeciliklerine sarılarak çözeceklerini zannediyorlar. Oysa bunların uzlaşması mümkün değildir.

Lumpenlik : Lumpenlikle, proleterleşme birbirine karıştırılmamalıdır. Tesbih çekmemek bunlar için büyük bir eksiklik oluyor. Bazen kahvedeki bir toplantıda tesbih sesinden başka bir ses duyulmuyor. Konuşmalarda sokak kabadayılarının kullandığı bir dili kullananlar var.

Sarhoşluk : Proleter devrimci niteliğini kazanmamış olanlar, fırsat buldukça, ya bir sendika yöneticisiyle ya da ayyaş bir köylüyle «kafaları çekiyorlar.» Bir seferinde gırtlağına kadar şarap dolu birisinin yanındakine «küçük burjuva alışkanlıklardan nasıl kurtulabiliriz» konulu bir konferans çektiğini gördük.

Şüphesiz hiç kimse doğuştan devrimci değildir. Yine hiç kimse şüphesiz kimse kendini durduk yerde proleter devrimci yönde geliştiremez. Ama buna azmetmiş bir kimse kendini bu yolda geliştirebilir. «Yol yürümekle biter.»

Bütün hatalar giderilebilir. Yeter ki bizler eleştiri — özeleştiri metodunu doğru kullanalım.

TOPLANTI VE MİTİNGLER REFORMCULUĞUN VE REVİZYONİZMİN MASKESİNİ DÜŞÜRDÜ

CHP'li parlâmenterler, üretici köylülerle bir toplantı yaptılar. Bu toplantıya, yukarı — orta köylüler ve bazı zengin köylüler katıldı. «Tütün Üreticileri Kurultayı» adı altında toplananlar, CHP'lilerin parlâmentarizm aldatmacasını dinlemek zorunda kaldılar. Kurultayda, köylüler de söz alıp, konuşmalar yaptı. Köylüler mevcut düzeni en sert biçimde eleştirdiler. Ağalara, tefeci — tüccarlara karşı kinlerini ortaya döktüler. Tekel'in yabancı şirketlerin aleti olduğunu, devletin zenginleri desteklediğini, köylülere yabancı evlât muamelesi yaptığını belirttiler. İçlerinden daha ileri konuşmalar yapanlar çıktı. Onlar devletin, ağaların ve tefeci — tüccarların devleti olduğunu söylediler. CHP'li reformist politikacılar telâşa kapıldılar. Devletin kutsallığı üzerine bamasi nutuklar attılar. Kurultaydan ayrılan köylüler, bizimle yaptıkları konuşmalarda bu toplantının kendi meseleleriyle ilgili bir kurultay değil CHP'nin oy toplamak için tezgâhladığı bir toplantı olduğunu söylediler.

Köy çalışmalarında kendini gösteren revizyonizm, mitinglerde de ortaya çıktı. Bunun en belirgin örneği, Dev — Genç, YİS, İPSD ve Devrimci Kadınlar Birliği.nin ortak yayınladığı bir bildiridir. Bildirinin önemli bir kısmını bir ibret vesikası olarak aktarıyoruz :

«Halkın haklı mücadelesini destekleyen, halkın dertlerini kendine dert edinmiş, namuslu gençlerle, köylülerin arasını açmak için gizli emniyet teşkilâtı, AP komandoları, tüccarlar, beyannameler dağıtıyor... Bugün Türkiye'de kabaca bir soyanlar sınıfı, bir de soyulanlar sınıfı vardır... Onlar soyanlar sınıfı, biz soyulanlar sınıfıyız... Gençler diyor ki... (NATO) bizi soymak için kurulmuştur. Amerikan 6. filosu, Amerika'nın menfaatlerini korumak için Akdeniz'de dolaşmaktadır. Amerikan 6. filosu İzmir'e İstanbul'a geldiği zaman meseleyi bilenler, bizim limanlar Amerikan gâvuruna genelevi olamaz, dedi mi, Türk kızlarını Amerikalılara 10.000 — 15.000 liraya satan kodaman pezevenkler «Amerika bizim dostumuz, biz Amerikasız yaşayamayız» diye avazları çıktığı kadar bağırıyorlar. Amerika bizi komünizme karşı koruyor diyorlar. Amerika komünist düşmanı diyorlar. Bakıyoruz Amerika'da komünist partileri var. Bu partilerin yüz binlerce üyeleri var. Amerikan Anayasasında bu partiler serbest. Madem komünist düşmanı niye kendi ülkesinde parti kuruyor? Amerika dinimize saygılı, insanların hür yaşamasını ister diyorlar. Onlara sorun, Amerika'daki müslüman zenciler nasıl yaşıyormuş... Kıbrıs'ta çıkartma yapacağımız zaman bize «Benim verdiğim silâhları kullanamazsınız, benden müsaade aldınız mı?» deyip jetlerimizin benzinini kesmedi mi? Öyleyse bu ne biçim dost?»

Bu bildiri, «M. Belli'den ayrıldık, kamburumuzu attık» diyen revizyonist kliklerin iki yüzlülüklerinin ve halâ revizyonizm kamburunu bütün haşmetiyle üzerlerinde taşıdıklarının en açık bir belgesidir.

Bildiri, görüldüğü gibi, burjuva milliyetçiliğinin batağına batmış, anti — komünizm propagandasına teslim olmuş ve hatta ona katılmıştır.

Halkımız üzerindeki Amerikan boyunduruğu bir «genelov» meselesine indirgeniyor. Emperyalizme karşı mücadele, sınıf mücadelesidir. Halk sınıflarının, emperyalizme ve ona bağlı gerici sınıflara karşı mücadelesidir. Halk sınıflarının, emperyalizme ve ona bağlı gerici sınıflara karşı mücadelesi sınıf bilinci verilerek zafere ilerler. «Türk kızlarının Amerikalılara satılması», «pezevenklik» bütün bunlar tek başlarına ele alındığında dar milliyetçilik içinde kalınır. Bir tütün mitinginde milyonlarca tütün üreticisinin somut meselesini, emperyalizmle düşmanca çelişkisini bir yana bırakıp, meseleye bu bildiri gibi bakmak, halka devrimci bilinç vermez. Bu tutum anti — emperyalist mücadeleyi tek başına ırz ve namusu koruma mücadelesine indirgiyor. Halka sınıf düşmanlarını ve emperyalizmin karakterini gösteriyor.

İkinci olarak bildiri, Amerika'nın bizi komünizme karşı korumadığını ispat etmeye çalışıyor. Bildiri, bu tutumuyla, komünizm düşmanlığında Amerikan emperyalizmini bile geride bırakmakta ve onu bu açıdan suçlamaktadır. Revizyonizm en gerici burjuva düşüncesine bile taş çıkartmaktadır.

Üçüncü olarak bildiri, Amerika'nın dinimize saygılı olmadığını göstermeğe çalışmakta, halk içindeki geri bilince ve dinî duygulara teslim olmaktadır. Bildiriyi en çok Amerika'daki müslüman zenciler ilgilendiriyor.

Mitinglerde tabiatıyla devrimci bildiriler de dağıtıldı. TTÜS'ün bildirisi buna örnektir. Bu bildiride tütün üreticisinin gerçek sesi, köylünün özlemlerini dile getiriyor :

«Bütün bir yıl boyunca emek ve göz nuru dökerek, üretiğimiz tütünler yine yok pahasına satın alınacak. Bir avuç vurguncu tüccar, Tekel ve yabancı şirketler bir sülük gibi kanımızı emmek ve 10 — 11 liraya malettiğimiz tütünümüzü 3 — 4 liraya satın almak isteyecekler. Bu soyguncu gidişe dur demek için birleşelim. İzmir'in, Kocaeli'nin, Adana'nın, İstanbul'un yiğit işçileri gibi birleşelim. Soyguncu tüccarlara, tefecilere, karaborsacılara, onların iktidarına karşı, mücadele bayrağını açalım. Birleşip mücadele ettiğimiz zaman soyguncular korkacaklar. İşçisiyle, köylüsüyle bütün Türkiye halkı birleştiği zaman kaçacak delik arayacaklar. İşçilerin, köylülerin devrimci mücadelesi kendi iktidarlarını kurana dek devam edecek. Soyguncular bir avuç, biz ise milyonlarcayız.»

Mitinglere kalabalık öğrenci grupları geldi. Buna sevinmeliyiz. Geniş öğrenci kitlelerinin köylülerle birleşmesi, hiç şüphesiz halkın birliğine hizmet eder. Ancak öğrenci arkadaşlar, yalnız mitinglere katılmakla yetinmemeli, miting ve gösterilerden önce köylerde kitle çalışmalarına katılmalıdırlar. Bunu ihmal etmemeliyiz. Kitlelerin öğretmeni olmadan kitlelerin öğrencisi olmalıyız. Kitlelerin somut ihtiyaçlarını ve yaşayışlarını ancak böyle tesbit etmemiz mümkündür. Miting günü otobüsle gelip, kasabanın dışında inmek ve bir öğrenci kafilesi halinde kasaba caddelerinden yürümek, mitingi tütün üreticisinin mitingi durumundan çıkarmakta, bir öğrenci gösterisi haline getirmektedir. «Halkımız buraya!» diye bağırmakla yetinirsek, köylülerin mitinge katılmasını sağlayamayız. Kitlelerle kaynaşmak, kitleler içinde uzun, sabırlı bir çalışmayı gerektirir. Halkın mücadelesine katılmaya azmetmiş bir öğrencinin bu yolu tutması şarttır.

Mitingteki konuşmalarda revizyonistler, teslimiyetçi ve burjuva milliyetçisi görüşleri dile getirdiler. Zararlı ve yanlış görüşler yaydılar. «Kitle çizgisi bizi şu anda köylülerin ürün fiatlarının artırılması istekleri doğrultusunda ve anayasa çerçevesinde tutuyor» diyerek, yanlış anlayışlarını ortaya koydular. İşte bu kuyrukçuluktur!

Revizyonist konuşmacıların hemen tümü komünist olmadıklarını isbat etmek için çalıştılar. Milliyetçi olduklarını anlatıncaya kadar bir yığın ter döktüler. Bir konuşmacı şunları söyledi : «Bize komünist diyorlar, bunu sizinle birleşmemizi engellemek için söylüyorlar, Bizim mücadeleniz sizin ürünlerinizin fiatlarının artması içindir.» Köylülerden bazıları şöyle bağırıyordu: «Esas komünist onlardır, size iftira ediyorlar.»

Bu konuşmalar sınıf mücadelesinde mahkûm olan ve bozkırın ortasında kuruyup kalan revizyonizmin sesiydi.

Mitingte yoksul köylüler de konuşmuştur. Gazetemizi satışını önlemek için TDGF'li yöneticiler oldukça gayretli gözüktüler. Gazete satışının önlenmesini bir yönetici şöyle açıkladı : «Sizin gazeteniz kitlelere silâhlı mücadele yolunu hedef gösteriyor. Biz henüz, köylü kitlelerine anayasal haklarını kullanmalarını öğretmeye çalışıyoruz. Dolayısıyle bu gazeteyi satmanız provokasyondur.» Arkadaşlarımız gazete satışı için direndiler, gazeteyi sattılar. Yoksul köylüler, tütün üreticilerinin mücadelesi içinde doğmuş ve üreticilerin haklı sesini dile getiren gazetemizi ilgiyle aldılar.

Mitigte yoksul köylüler de konuştular. Gazetemizi sürekli okuyan bir köylü şunları söyledi : «Ağaların topraklarını işgal etmeliyiz. Ağaların bize ettiklerini yanlarına koymayalım. Topraklarımızı geri alalım. Topraklar bizimdir.» Yine İŞÇİ — KÖYLÜ'yü sürekli okuyan bir yoksul köylü şunları haykırdı : «Tanyeri ağarıyor. Yakında güneş doğacak. Kardeşler, bizi 15 — 16 Haziran Şanlı İşçi Mücadelesinin yolu kurtaracak. Mücadelemiz ölüm pahasına da olsa durmayacak. Sömürücülerin iktidarını yerle bir edinceye kadar sürecektir.»

Yoksul köylülerin bu konuşmaları da bozkırda yanmaya başlayan devrim ateşinin kıvılcımlarıydı.

AKHİSAR KÖYLÜ MÜCADELESİNDEN ÇIKARDIĞIMIZ DERSLER

Bütün bunlardan şu dersleri çıkarmalıyız :

1 — Köylük alanlardaki çalışmalarımızda elden bırakmayacağımız silâh Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesidir.

2 — Köylük alanlardaki sınıfların yapısını devrimci teorinin ışığında araştırmalı ve bunu yaparken, gerçeğin yerine kendi arzularımızı koymak hatasına düşmemeli, ya da kafamızdaki kalıpları aramamalıyız. Gerçeğe dayanmalı ve bunu, yaratıcı Marksist — Leninist ruhla başarmalıyız.

3 — Köylük alanlarda reformcu ve revizyonist görüşlerle mücadeleye önem vermeliyiz. Bu mücadele, her türden reformcu ve revizyonist görüşün yıkılmasıyla birlikte, proletaryanın öncülüğünün sağlanması hedefine yönelmelidir. Köylük alanlardaki mücadelemizin dayandığı temel; yoksul köylülerdir. Oysa reformcu ve revizyonist politikalar zengin köylülerin çıkarlarını savunur. Devrime zararlıdır.

4 — Kitlelere öğretmen olmadan, kitlelerin öğrencisi olmalıyız. Köylülerin somut ihtiyaçlarını ve durumlarını kavramalıyız. Kitlelerle kaynaşmalı, onların içinde erimeli, bütün köylülerle ve özellikle yoksul köylülerle devrimci bağlar kurmalıyız.

5 — Köylüler içinde sürekli olarak ideolojik çalışma yapmalıyız. Çünkü, köylü kitlesinin devrimci yolda ilerlemesinde onlara yön verecek olan ideoloji, politika ve örgütlenmedir. Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesini kavramış köylü önderlerinin yetişmesi ve genel olarak köylü kitlesinin devrimci fikirlerle silâhlandırılması son derece önemlidir.

Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesi, geniş halk yığınları tarafından kavranıldığı zaman, gerici sınıfları yerle bir edecek tükenmez bir devrimci güç olacaktır.

AYDINLIK'ı okuduktan sonra tartış, eleştir, görüşlerini yaz, dergiyi atma, arkadaşlarına ulaştır!

Proletarya Sanatı Mücadele Meydanlarında Doğuyor

PERTRIX işçileri grevlerinin 59. gününü, İstanbul Teknik Üniversitesi tiyatro salonunda, diğer fabrikalardan gelen işçi ve devrimci kardeşlerimizle birlikte kutladı. İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesinin düzenlediği gösteride PERTRIX işçilerinin kendilerinin yazıp kendilerinin oynadığı «İşçinin Çilesi» adlı oyun ve Maksim Gorki'nin «Ana» filmi gösterildi.

Orada bulunanlar şu gerçeği açık seçik gördüler: Mücadele ilerlediği ölçüde halkımızın devrimci kültürü de gelişiyor ve proletaryanın devrimci sanatı küçük — burjuva ya da burjuva tiyatrolarında değil, mücadele meydanlarında doğuyor.

Oyun konusunu tamamen işçilerin hayatından alıyor: Patron işe adam alırken ileri işçileri almamak için büyük bir titizlik gösteriyor. Gerici ideolojilerin baştemsilciliğini yapıyor. İşçilerin ekmeğinden alıyor: İ ş ç i l e r i n ekmeğinden n a m u s u n a kadar her şeyine el koymak istiyor. Oyun, işçilerin İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesini kendileri için bir yolgösterici kabul ettiklerini gösteriyor. Devrimci sendikaların gereğini anlatıyor. Yağcılara karşı mücadelenin önemini belirtiyor.

PERTRIX işçileri her yerde olduğu gibi sahnede de daima kahraman proletarya yığınlarının güçlü olduğu gerçeğinden hareket ediyorlar. Oyunlarında en ufak bir yılgınlığa yer vermiyorlar. İşçi sınıfına mücadele yolunu gösteriyorlar. Uluslararası proletarya hareketinin devrimci marşlarını söyleyerek mücadelelerine yön veriyorlar.

Oyun her türlü dekordan ve teknik imkândan yoksun. Gerçekle olan bağıyla ve özüyle devrimci bir oyun. Oyun süresince diğer fabrikalardaki işçi arkadaşlardan yükselen «Bizim fabrikadaki yağcılara da şöyle bir ders versek!», «Bize işte böyle bir birlik gerek!» sesleri, PERTRIX işçi tiyatrosunun devrimci harekette ne büyük bir atılım olduğunu ve devrimci sanatın önemini gösteriyor.

Aynı gün gösterilen «Ana» filminde işçiler Çarlık Rusyasında ekmek ve hürriyet için çarpışan işçi kardeşlerinin mücadelesini izlediler. Onların mücadelesinden dersler çıkardılar. Proletaryanın iktidarda olmadığı her ülkede işçi sınıfına ve geniş halk yığınlarına karşı zulüm ve zindan kanunları uygulandığını gördüler. Devrimin geniş halk yığınlarının mücadelesinin eseri olduğunu, devrimin her zaman düz bir yol izlemediğini, fedakârlık istediğini kavradılar. Burjuva milliyetçiliğinin etkilerini yıkarak kendilerinin uluslararası işçi sınıfının bir parçası olduğunu gördüler. Öyle ki, filmin sonunda 1917 Ekim Devriminin zaferini temsil eden uluslararası işçi sınıfının bayrağı dalgalanırken, salon alkıştan inliyordu.

LAOS DEVRİMİNİ HANGİ İDEOLOJİ ZAFERE GÖTÜRÜYOR

LAOS DEVRİMİNİN ÖGRETTİKLERİ

Laos Devrimi, yirmi beş yıllık çetin ve çok şanlı mücadelesi boyunca çok değerli şeyler öğretti :

Hepsinden önce, Laos devrimi şunu ispatladı : Güçlü iktisadi ve siyasi potansiyele sahip, kurnaz, ve melun metodlara başvuran bir emperyalizmle mücadele etmek zorunda olan; henüz doğuş halinde bir işçi sınıfına, geri bir iktisada ve kültüre sahip Laos gibi küçük bir ülkede, eğer gerçekten devrimci bir ruh taşıyan devrimci bir parti inşa edilebilir, doğru bir siyasi ve askeri çizgi saptanabilir, devrim yönetimi kitlelerle sağlam bağlarını koruyan, kendini bütünüyle halka adayan, kitleleri seferber etmeyi ve örgütlemeyi bilen ve başta sosyalist ülkeler olmak üzere bütün kardeş ülkelerin yardımını sağlayan sımsıkı bir örgütü ve onun içindeki birliği gerçekleştirebilirse, devrim, zorluklara ve güçlüklere rağmen, mutlaka zafere ulaşır.

Laos'da, Fransız hakimiyeti altındaki yıllarda, birçok kahramanca ayaklanma olmuş, bunlar düşmana ağır kayıplar verdirmiş, ama sonunda, özellikle kabile başkanları milli bilince sahip oldukları halde kitlelerin çıkarları ile gerçekten ilgilenmedikleri ve bunun sonucunda halkın özlemlerine uygun doğru bir siyasi çizgi meydana getiremedikleri için, bütün bu ayaklanmalar başarısızlıkla sonuçlanmıştır. 1940 dan sonraki yıllarda, Hindiçini Komünist Partisi' nin önderlik ettiği ve Hindiçini'deki faşizme karşı yurtsever hareketlerin etkisi altında kurulan, «Lao Pen Lao» (Laos Laosundur) ve «Laos Seri» (Hür Laos) şehir küçük burjuvazisi yurtsever hareketleri, birçok şehirde 1945 genel ayaklanmasına yardım eden bazı eylemlerin şerefini taşıdığı ve belli bir güce sahip olduğu halde, halk kitlelerini önderliği altında bir araya getiremedi. Toplumsal gelişme kanunlarından habersiz olan bu önderler, bağımsızlık yeniden kazanıldığı takdirde ve kazanıldığı zaman, günü geçmiş bir burjuva demokratik rejimin kurulmasını savundular' Hindiçini Komünist Partisi'nin kurulmasından sonra Laos devrimi doğru bir yön kazandı; Laos halkının işçi sınıfına, emekçi halka ve bütün Laos ulusuna sadık ve gerçek devrimci partisi, devrime doğru bir devrimci çizgi ve metod, ve mükemmel bir devrimci ruh kazandırdı... Parti, en zorba ve en güçlü baş emperyalist ABD emperyalist saldırganlarına karşı Laos milliyetlerini ayaklandırdı; onlara kararlılıkla ve azimle önderlik etti; başarı üstüne başarı kazandı ve sonunda Laos halkının mimarı olacak güçlü devrimci kuvvetler yarattı.

Gerçek devrimci Laos partisi, devrimin her döneminde, düşmanla aramızdaki güç dengesini doğru olarak değerlendirdi ve baş düşmanı tesbit etti; Laos'un bütün özelliklerini açık seçik bir şekilde kavradı, bu esasa dayanarak kapsamlı ve doğru bir devrimci çizgi meydana getirdi; devrime uygun adımlar önerdi; milli devrimi demokratik devrimle, milletin ve Laos devriminin çıkarlarını dünya barışının çıkarlarıyla birleştirdi; uygun bir taarruz stratejisi ve esnek bir taktik benimsedi; darbelerini her dönemde düşmana yöneltti ve böylece düşmanı adım adım geri sürerek ve kısmi ve sağlam başarılar kazanarak düşmanın iç bölünmelerinden iyi bir şekilde faydalandı.

Laos, güneydoğu Asya'da en önemli bir stratejik mevkiidedir. Laos toplumunda iki temel çelişme vardır : Biri Laos milleti ile emperyalistler (bugünkü durumda Amerikalılar) ve onların uşakları arasındaki çelişme; diğeri de, Laos halkı, (özellikle Laos emekçi halkı) ile komprador burjuva ve feodal güçler arasındaki çelişme. Bunlardan birincisi baş çelişmedir. Bu yüzden, Laos devriminin iki yanı vardır : Milli ve demokratiktir. Laos devriminin hedefleri, milliyetleri emperyalistlerin, onların uşaklarının ve aynı zamanda diğer gerici güçlerin saldırı ve hakimiyetinden kurtarmak, barışçı, bağımsız, tarafsız, demokratik, birleşik ve müreffeh bir Laos kurmaktır.

Parti, geçen yirmi beş yıl boyunca yukarıda sözü geçen milli ve demokratik devrimi gerçekleştirmek uğrunda mücadele verirken, bu iki görevi birleştirdi; ama bunun yanısıra, saldırganlara ve onların uşaklarına karşı mücadeleyi yoğunlaştırmak amacıyla birinciye ağırlık verdi. Bugün Laos toplumunda baş çelişme, Laos halkı ile emperyalist saldırganlara ve onların bürokrat ve askeri komprador burjuvalar ve birtakım en gerici feodallerden meydana gelen uşakları arasındadır. Milli ve demokratik devrim çizgisi, bütün halkı ABD emperyalist saldırganlarını ve onların uşaklarını altetme yolunda birleştirme ve barışçı, bağımsız, tarafsız, birleşik ve müreffeh bir Laos inşa etme programı, belirtilen başlıca amaçları gerçekleştirmeyi ve Laos devriminde kalıcı zaferler sağlamaya yönelen milli ve demokratik devrimin tamamlanmasına önderlik eden partinin başkaygısıdır. Partimiz, bu yaratıcı stratejik rehberlik ve esnek taktik uygulama sayesinde, bütün halkı etrafında topladı, düşmanı dağıttı ve tecrit etti; ABD saldırısına karşı büyük direnmede daha da büyük başarılar kazandı ve bizi eninde sonunda milli ve demokratik devrimimize götürecek olan temel unsurları yarattı.

> ## *Kayson Fomvihane*
>
> **Laos Yurtsever Cephesi Merkez Komitesi Başkan Yardımcısı**
>
> **Laos'un Bağımsızlığının İlânının yirmi beşinci yıldönümünde (12 Ekim 1970), Laos Yurtsever Cephesi Merkez Komitesi Başkan Yardımcısı Kayson Fomvihane, Laos Halk Devriminin yirmi beş yılını inceleyen bir makale yazdı. Bu makalenin, Vietnam Demokratik Halk Cumhuriyeti yayın organı Vietnam Courier'daki (19 Ekim 1970, sayı 291) aktarmadan yapılan çevirisi aşağıdadır.**

Laos'da milli ve demokratik devrim, özünde, köylülüğü kurtaracak bir devrimdir. Partinin bu devrimi başarmak için başlıca görevi, kendi önderliği altında işçi-köylü ittifakını inşa etmek ve sağlamlaştırmaktır.

Parti, geçen yirmibeş yıl içersinde, köylük alanların derinliklerine nüfuz etti, halkın yüzde doksanından fazlasını meydana getiren köylüleri seferber etti, değişik milliyetlerden köylüler arasında birliği sağlamlaştırdı, onlara maddi refah sağladı onları bağımsızlığa, özgürlüğe ve ileriliğe ulaşmak uğrunda emperyalistlere ve uşaklarına karşı ayaklanmaları için örgütledi ve onlara önderlik etti, devrime bağlılıklarını arttırdı ve işçi-köylü ittifakını pekiştirdi. Gene parti her yörede işe önce siyasi üslerin sonra da askeri üslerin kurulmasından başlayarak köylük alanlarda üsler kurdu, kurtuluş savaşını aşağı bir seviyeden yüksek bir seviyeye çıkarma yolunda köylüleri seferber etti. Geçen yirmi beş yıl içersinde, büyük devrimci güçlerin inşası ve sağlamlaştırılması ve devrimin bütün başarıları, işçi-köylü ittifakının kurulmasına ve güçlenmesine, çeşitli milliyetlerden köylülerin emperyalist saldırganlara ve onların uşaklarına karşı ve yeni bir hayat uğrunda seferber edilmesine bağlı olarak yürüdü.

Laos devriminden çıkarılan büyük bir ders de, devrimci partinin şu ilkeyi kavramak ve yaratıcı bir şekilde uygulamak zorunda olduğudur : Devrim, kitlelerin eseridir ve daima ezilen sınıflar tarafından iktidarı ele geçirmek için hakim sınıflara karşı devrimci şiddet kullanılarak başarılır.

Parti, devrimci güçleri ortadan kaldırmak amacıyla, durmadan karşı devrimci silâhlı şiddete başvuran emperyalist saldırganlara ve onların uşaklarına karşı durmak için, bir kurtuluş savaşı verme yolunda kitleleri seferber etti.

Parti, bir yandan siyasi güçleri üslerde örgütleyip geliştirirken, öte yandan halk savaşının temel diregi olan ve üç çeşit birlikten (gerilla, milis, düzenli birlikler — çeviren) oluşan silâhlı kuvvetleri kurdu. Ayrıca parti, ABD emperyalistlerinin Laos'da kendine has bir savaş vermesi ve yeni sömürgeci bir siyaset uygulaması karşısında, kitleleri çok biçimli bir savaşta toparladı; legal, diplomatik, milli koalisyon hükümetleri gibi çeşitli vasıtalardan faydalanarak, silâhlı mücadeleyle siyasi eylemleri sımsıkı bir şekilde birleştirdi. Parti, silâhlı mücadeleyi zafere ulaşmada en önemli vasıta saydı ve silâhlı eylemle siyasi mücadeleyi daima iki temel mücadele olarak kabul etti.

Parti, birleşebilecek bütün devrimci ve ilerici güçleri düşmana karşı birleştirmek gerektiği ilkesine sımsıkı sarılarak ve Laos'un siyasi ve toplumsal özelliklerini tesbit ederek, milli birleşik cepheyi kendi önderliğindeki işçi-köylü ittifakı temeli üzerinde başarıyla inşa etti. Parti, milliyetler arasında karşılıklı sevgi ve ortak çalışmayı yükseltti. Her döneme uygun bir asgari programla değişik mücadele biçimleri uyguladı; bütün yurtsever, barışçı ve demokratik güçleri biraraya getirdi; bütün halkın birleşik cephesini kurmak, böylece ABD emperyalistlerini ve onların uşaklarını iyice tecrit etmek ve devrimin daima daha büyük başarılar kazanmasını sağlamak amacıyla kabile başkanlarını, önemli kimseleri, budist rahipleri kendi tarafına kazandı.

Laos devriminden çıkan bir başka önemli ders de şudur : Başlıca görevi, durmadan artan bir yurtseverlik ve kendine güvenle, güçlü emperyalist ülkelere karşı koymak olan küçük bir ülke şartlarında, devrimin zaferini sağlamak için dünyanın bütün devrimci, demokratik ve ilerici güçleriyle geniş bir işbirliğini sağlamak; Vietnam ve Kamboçya devrimleriyle ahenkli bir şekilde birleşmek ve onlarla birlikte savaşmak; sosyalist ülkelerin, uluslararası komünist hareketin, dünya milli kurtuluş hareketinin ve dünyanın adaletsever halkının destek ve yardımını aktif bir şekilde aramak gerekir.

Yukarıda işaret edilen dersler, çağımızın şu büyük gerçeğini meydana getirir : Küçük ve geri bir millet, doğru bir siyasi ve askeri çizgi ve metoda sahip, sımsıkı birleşmiş, azim ve kararlılıkla savaşan, sosyalist ülkelerin ve dünyanın bütün devrimci ve barışsever güçlerinin desteğini alan gerçek devrimci bir partinin önderliği altındaysa, isterse ABD emperyalizmi olsun, bütün emperyalist saldırılara başarıyla karşı koyar ve bağımsızlığını ve özgürlüğünü söküp alabilir ve koruyabilir.

Haftalık dergi * Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Ömer Özerturgut * Yönetim Yeri ve Yazışma Adresi : Adakale Sokak 28/1, Kızılay — Ankara * Dizgi — Baskı : Ulusal Basımevi * İstanbul Temsilciliği: Sekbanbaşı Sok. Manolya Pasajı No: 3 Beyazıt * İzmir Temsilciliği: 900, Sok. Gönen İşhanı Kat 5 * Alibeyköy Temsilciliği: Kemerburgaz Caddesi 54 * Berlin Temsilciliği :1 Berlin 12, Schillerstrasse 64 * Münih Temsilciliği : 8 München 19, Orfftrasse * ABONE ŞARTLARI : Yıllık 40, Altı Aylık 20 TL; Avrupa ve Orta Doğu : Yıllık 90 Altı Aylık 45; Diğer Ülkeler : Yıllık 150, Altı Aylık 75 TL * İlân Şartları : Santimi 20 TL. Yayın İlânları indirimlidir * Banka Hesap No.: Ziraat Bankası, Kızılay Şubesi 641 268 * İstanbul Dağıtımı : Fuat Büte, Ankara Caddesi 34 * Ankara Dağıtımı : Ankara Umum Gazete Bayileri Kooperatifi, Ulus * Ege Dağıtımı : Orhan Özşişman, 452 Sokak 5, İzmir.